

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפילו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם

מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

תשב"ב

וירא

גליון עה"ב

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

(תשמ"ג) מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה

לפי מדותנו יורה לנו

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונדא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד

וירא אליו ה'

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

עַל יְדֵי שְׂמִכְנִיעַ הַתְּאוֹת זוֹכָה לְהַתְגַּלּוֹת אֱלֹקוֹת

הַעֲרָלָה מְרַמֵּז לְבַחֲיִנַת מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחְרָא שֶׁהִיא בְּחִינַת כָּלֵל הָעֶכְפּוּ"ם הַכְּלוּלִים בְּקִלְפַת עֵשׂוֹ וְיִשְׁמַעְאֵל כִּידוּעַ. וְעַל כֵּן צָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ. וְעַל כֵּן כָּלֵל הַתְּגַבְרוּת הַיִּצְרָר הָרַע שְׂמִכְנִיס רוּחַ שְׁטוֹת בְּהָאָדָם נִקְרָא גַם כֵּן עֲרָלָה כְּמוֹ שְׂפָתוֹב וּמִלְתָּם אֶת עֲרַלְת לְבַבְכֶם וְתַרְגוּמוֹ יֵת טַפְשׁוֹת לְבַכּוֹן, וּמִחֲמַת שְׁעָקָר הַתְּגַבְרוּת הָרוּחַ שְׁטוֹת שֶׁל הַיִּצְרָר הָרַע הוּא בְּתַאֲוָה זֹאת בְּבַחֲיִנַת מַה שֶׁדָּרְשׁוּ רַז"ל עַל פְּסוּק כִּי תִשְׁטָה וְכַמוּבָא בְּזִהַר הַקְּדוֹשׁ עֵינֵי קָרָא דִּיִּצְרָא בִישָׂא לְגַלְאָה עֲרִיין, עַל כֵּן עַל יְדֵי כְרִיתַת הָעֲרָלָה וּפְרִיעָה מְכַנְיַעִין כַּח הַיִּצְרָר הָרַע וּמְמַעֲטִין הַתְּאוֹת כְּמוּבָא וְכו'.

וְזֶה בְּחִינַת הַתְּגַלּוֹת הָעֲטָרָה שֶׁנִּתְגַּלָּה עַל יְדֵי הַמִּלָּה. הֵינּוּ שֶׁנִּתְגַּלָּה בְּחִינַת הָאֲרַת מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה שֶׁהִיא בְּחִינַת אֶשֶׁת חֵיל עֲטָרַת בְּעִלָּה. וְכֵן בְּקַדְוֶשׁ לְבָנָה אוֹמְרִים שֶׁתְּתַחַדֵּשׁ עֲטָרַת תְּפָאֲרַת וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְאוֹר הַשְּׁכָל וְהַמוֹחִין דְּקַדְשָׁה עַד שְׁזוֹכִין לְהַשִּׁיג אֶת ה' יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי כָּל דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם וְכו'.

וְזֶה בְּחִינַת מַה שֶׁדָּרְשׁוּ רַז"ל זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צָוָה ה' תַּעֲשׂוּ - עַל הַמִּלָּה, וְאִז וַיֵּרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד ה', וְכֵן אֶצֶל אַבְרָהָם כְּשֶׁנִּמְוָל נֶאֱמָר וַיֵּרָא אֵלָיו ה' וְכו' הֵינּוּ כַּנ"ל, כִּי עַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַתְגַּלּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שִׁישִׁיג אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי כָּל דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם וְזֶה בְּחִינַת מִבְּשָׂרֵי אַחְזָה אֱלוֹק וְכַמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַז"ל.

נחת השלחן יורה דעה הלכות מילה סימן ר"ס

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהָ

והוא יושב פתח האהל

יוֹשֵׁב וּמִמְתִּין אֶצֶל הַפֶּתַח

וְלֹא אוֹכֵל לְהִתְאַפֵּק מֵעֶצֶם אֲהַבְתָּהּ מִלְכָּתָב לָךְ מֵעַט מִמָּה שֶׁאִמַּרְתִּי בְשִׁבְתְּ קֹדֶשׁ הָעֶבֶר. וְתִמְצִית הָעֲנִין מִרְמֵז בְּפֶסוּק וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כָּחֵם הַיּוֹם. יוֹשֵׁב לְשׁוֹן הַמִּתְנָה וְעִכְבָּה זְמַן רַב כְּמוֹ וַתִּשְׁבוּ בְקֹדֶשׁ יָמִים רַבִּים הֵינּוּ שְׂאִין הָאָדָם זֹכָה לְהִתְגַּלּוֹת אֱלֹהוֹת בְּחִינַת וַיֵּרָא אֵלָיו ה' כִּי אִם עַל יְדֵי שְׂיוֹשֵׁב וּמִמְתִּין וּמִתְעַכֵּב אֶצֶל פֶּתַח אֵהָל הַקֹּדֶשׁה זְמַן רַב:

וְאֵף עַל פִּי שְׁבִתוֹךָ כָּךְ עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר. וְחִמִּימוֹת הַיּוֹם שֶׁהֵם כָּלֵל הַתְּאוּוֹת בּוֹעֵר אוֹתוֹ הַרְבֵּה אֵף עַל פִּי כֵן הוּא אֵינוֹ מְנִיחַ אֶת מְקוֹמוֹ ח"ו רַק הוּא יוֹשֵׁב וּמִמְתִּין וּמִתְעַכֵּב אֶצֶל הַפֶּתַח יָמִים וְזִמְנִים רַבִּים בְּחִינַת וְהוּא יוֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כָּחֵם הַיּוֹם וְהֵבִין הַיֵּטִב, כִּי אֵיתָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' מַח) שֶׁלְּפַעֲמִים הָאָדָם אֶצֶל הַפֶּתַח וְהוּא שָׁב לְאַחֹר אוֹ שְׁמִשְׁתַּטַּח וּמִתְפַּשֵּׁט אֲזַ כִּנְגִידוֹ הַבַּעַל דָּבָר וְכוּ' אֲבָל מִי שְׁחוֹשֵׁב עַל תְּכִלִּיתוֹ הַנִּצְחִי בְּאֵמַת וְחָס עַל חַיָּו בְּאֵמַת אֵינוֹ שָׁב לְאַחֹר וְאֵינוֹ זֶז מִמְקוֹמוֹ ח"ו בְּשׁוּם אֶפֶן רַק הוּא יוֹשֵׁב וּמִמְתִּין אֶצֶל פֶּתַח אֵהָל הַקֹּדֶשׁה שֶׁהוּא אֵהָל בֵּית הַמְּדַרְשׁ וְאֵהָל הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים אֵף עַל פִּי שְׁחָם הַיּוֹם בּוֹעֵר ח"ו וְעַל יְדֵי זֶה וַיֵּרָא אֵלָיו ה' וְכוּ'. וַיִּתֵּר מִזֶּה מְבֹאֵר אֶצְלֵי בְּאֵרֵיכּוֹת יוֹתֵר (לְקוּטֵי הַלְכוֹת אִישׁוֹת ד').

וּבְיָמִים הַלְלוּ בְּכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו אוֹ מֵה שֶׁאֵנִי שׁוֹמֵעַ מִמֶּךָ וְכִיּוֹצֵא בָּךְ אֲנִי נִזְכָּר בְּכָל פֶּעַם וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל וְכוּ' כַּנ"ל. וְאֵף עַל פִּי שֶׁהַכְּלִיּוֹן עֵינַיִם קָשָׁה מְאֹד אֵף עַל פִּי כֵן צְרִיכִין לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמוֹ וּלְחַזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּשִׂמְחָה בְּכָל עֵת עַל פִּי הַדְּרָכִים שֶׁהַזְּהִירָנוּ אֲדוֹנֵנוּ מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּהּ, וּבִפְרִט שְׁבִתוֹךָ כָּךְ עוֹסְקִים קִצַּת בְּתוֹרָה וְתַפְלָה וּמִצּוֹת אֲשֶׁר הֵם חַיֵּינוּ וְשִׂמְחָתָנוּ, יֵתֵר מִזֶּה אֵי אֶפְשָׁר לְהֶאֱרִיךְ כִּי הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שְׁחָרִית לּוֹמֵר בְּשִׂמְחָה אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב וְכוּ' וּלְהַנִּיחַ טְלִית וְתַפְלִין וְכוּ':

עלים לתרופה ד' חיי שרה תקצ"א

עמוד זה נדבתי הר"ר אלעזר מרדכי קלצקי הי"ו
לרגל שמחת אירוסיו בנו החתן שמעון שיחי' למזל טוב

הנה באהל

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

יֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת

אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָיוּ אוֹמְרִים שְׁמַעְלַת הַצְּנִיעוֹת אֶצֶל הַנָּשִׁים גְּדוּלָה וַחֲשׂוּבָה מִכָּל עֲבוֹדַת ה' שֶׁל הָאֲנָשִׁים, שֶׁהֵנָּה בְּשָׂרָה בְּתִיב בְּשִׁשָּׁאֵלוֹ הַמְּלֵאכִים לְאַבְרָהָם אֵיךְ שָׂרָה אֲשַׁתְּךָ, אָמַר הֵנָּה בָּאֵהֶל, וּדְרָשׁוּהוּ רַז"ל לְלַמֵּד עַל צְנִיעוֹת שֶׁהֵיְתָה בָּהּ בְּשָׂרָה. וְהֵנָּה שָׂרָה הֵיְתָה לְמַעְלָה בְּנִבְיאוֹת מְאַבְרָהָם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל שֶׁהֵיךְ אַבְרָהָם טָפֵל לָהּ בְּנִבְיאוֹת.

נִמְצָא שֶׁזִּכְתָּה עַל יְדֵי צְנִיעוֹתֶיךָ הַגְּדוּלָה, יוֹתֵר מֵאַבְרָהָם שֶׁזִּכְּהָ לְמִדְרַגּוֹתָיו עַל יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ בְּתַפְלָה וְאֵף בְּעֲבוֹדוֹתָיו וּבְכָל יְגִיעוֹתָיו הַנַּעֲלוֹת וַחֲקִדוּשׁוֹת, וְאֵף עַל עֲבוֹדָתוֹ הַגְּדוּלָה שֶׁל הַתְּבוּדוֹת מְחוּץ לְעִיר, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל אַבְרָהָם קָרָא הֵר, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהַר ה' יֵרָאֵה. (וְכַמוּבָא בְּזוֹהַר פְּרָשַׁת חַיִּי שָׂרָה דָּף קכ"ח ע"ל גְּדַל הַתְּבוּדוֹתוֹ בְּשִׂדְהָ מְעַרַת הַמְּכַפְלָה שֶׁשָּׁם הִרְגִישׁ אֹרֶךְ הַגְּדוּל שֶׁל הַמְּעַרָה שֶׁעַל כֵּן רָצָה אֶת הַשְּׂדֵה) וְאֵף עַל פִּי כֵן זָכְתָה שָׂרָה לְנִבְיאוֹת יוֹתֵר מִמֶּנּוּ וְהִכַּח בְּכַח צְנִיעוֹתֶיהָ וַיִּשְׁיבָתָהּ בָּאֵהֶל בֵּיתָהּ.

שיש"ק ו' קצו

עמוד זה נכתב הר"ר אליהו יארבלום הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תח"י למזל טוב

ההרה המלט

טוֹעֲמִיָה

ברשת השבוע

בוא עמי

פעם אחת עבר הפערג'יר אצל בית העני. ושמע שהוא בוכה ומתמרמר מאד מאד. נכנס ושאלו: מה אתה מתמרמר ובוכה כל כך. השיבו: וכי לא אבכה. ומה נשאר לי. יש שנשאר להם העשירות או בנים. אני אין לי כלום, וגם אשתי נלקחה ממני, ומה נשאר לי, ונכמר לבו של הפערג'יר על העני הנ"ל, ונתעוררו רחמיו עליו מאד מאד מגדל המרירות שראה בו. והלך ועשה דבר מבהל, ובאמת היה שנעז, והלך ושאל באיזה מדינה גר היעדניאל הנ"ל, והלך ונסע לשם, ועשה דבר מבהל מאד והלך לבית היעדניאל. ושם עומדים וואכין, והוא, מגדל תבילה שלו מאד מאד, נשתומם והלך בבקלה גדולה, ולא השגיח כלל על הוואכין. וגם הוואכין נבחרו ונשתוממו מאד מחמת שראו פתאם בן אדם אצלם מבהל מאד. ונבחרו מאד: איפה בא זה לכאן. ומחמת תבילה הניחוהו כל הוואכין ועבר על כל הוואכין עד שנכנס לבית היעדניאל למקום שהיתה שוכבת שם. ובא והקיצה ואמר לה בוא, וראתה אותו ונבילה. ואמר לה תבך בוא עמי והלכה עמו ועברו גם עתה על כל הוואכין, עד שיצאו:

**בלוט בתיב ההרה הפילט הינו בערג'יר ומכנונו נוילד משיח,
שיבוא במהרה בימינו אמן.**

ולכאורה אינו מובן כי הלא לא נמלט ההרה רק לצער פמבאר בתורה הקדושה, אף האמת כי הפלאה שאמר לו ההרה הפילט כיון בזה שבאמת לא ינצל לוט אלא בזכות אברהם וכמו שכתוב ויהי בשחת וכו' ויזכור אלקים את אברהם וישלח את לוט וכו' וענין בריחתו לצער היה בהשגחת ה' יתברך שעל ידי זה נוילדו עמוז ומואב, נמצא שעקר הצלתו של לוט היה בזכות אברהם שזה רמז לו הפלאה במה שאמר לו ההרה הפילט, וזה בחינת בערג'יר:

סיפורי מעשיות - רמזי המעשיות - מעשה י' מבערג'יר ועני

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

פן תדבקני הרעה

יָאִיר בְּיוֹתֵר אֹר הַנְּקֻדָּה טוֹבָה

ידוע מה שפרש רש"י ז"ל וכן אמרו רז"ל על מה שאמר לוט פן תדבקני הרעה כשהייתי אצל אנשי סדום הייתי נראה צדיק וכשאבא אצל צדיק אני כרשע וכן אמרה הצרפית לאליהו וכו', נמצא כפי זה אדרבא כשהצדיק הוא פלו טוב יכולין הנקודות טובות שיש בחברו ומערבין עם רע הרבה להתבטל ביותר לגבי הטוב שבהצדיק (שכלו זך וצח) עד שלא יהיו נראין ונכרין כלל כנ"ל.

אך האמת הוא שרק לוט והצרפית חששו לזה אולי יהיה כף. ואפשר יש לפעמים איזה בחינה באפן זה גם כן. על כן עקר התקון הוא על ידי צדיק כזה שהוא בחינת משה רבנו שהיה עניו מאד מכל האדם וכו' והיה יכול להעלים ולגנוז הטוב שבו כל כף עד שלא יתעורר על ידו שום קטרוג ח"ו על הטוב של חברו שאין בו שלמות כל כף. רק אדרבא יתראה ויאיר ביותר אור הנקודה טובה שבכל אחד מישראל אף על פי שאין בה שלמות עדין ומחמת זה בעצמו כל הנקודות טובות תאבין ומצפין ביותר להכליל בו כנ"ל וכעין זה מובא בספרים קדושים ומובן גם כן מדבריו ז"ל במקומות הרבה.

ואפשר שזה בחינת האלף זעירא דויקרא וכעין זה מבאר בזהר (ויחי דף רל"ד ע"ב) תו אלף זעירא מאתר זעירא הוה זעירא דאיהו רב באתחברותיה לעילא. וזה כעין שבארנו לעיל שדיקא על ידי הפרת קצת עצם גדלתו יתברך עד שיודעין שכל העבודה הגדולה של הגדול שבגדולים אינו עולה כלל וכלא ממש נגד עצם גדלתו יתברך רק שמגדל רחמיו וחסדיו רוצה לקבל נחת ושעשועים מבני אדם השפלים דיקא ואז יודעין גם כן שאדרבא רחמיו יתברך מרבין כל כף עד שכל נקודה טובה של הפחות שבישראל מעלתה גדול ונורא מאד עד אין ערך כלל כנ"ל:

יקרא דשבתא רפ"ב

ואנכי עפר ואפר

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

הַיְיָ מִקֵּי־אֶשׁ עֵצָמִי

הַתְּפִלָּה צְרִיכָה לְבַחֲנֵיַת עֶפֶר וְאַפֵּר, כִּי צָרִיךְ לְהַכְנִיעַ הָרַע, הֵן בְּפָרֵט הֵן בְּכֻלָּל, תַּחַת הַטּוֹב, בְּבַחֲנֵיַת וְעִסּוֹתָם רְשָׁעִים כִּי יְהִיוּ אֶפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם, וְזֶה בְּחִינַת אֶפֶר שֵׁישׁ בְּבַחֲנֵיַת הַתְּפִלָּה, וְרַגְלֵי זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, בְּבַחֲנֵיַת רַגְלֵי עֲמֻדָה וְכוּ'.

הָרַע שֶׁבְּפָרֵט, הֵינוּ גּוֹפּוֹ הַמְּגֻשָּׁם וְחֻמְרוֹ, יִבְטַל בְּשַׁעַת תְּפִלָּה כְּמוֹ חֲסִידִים הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשַׁעַת תְּפִלָּה הַתְּפִשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת.

וְהָרַע שֶׁבְּכֻלָּל, הֵינוּ הַתְּפִלוֹת שֶׁל פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁמִּתְפַּלְלִים עִמָּהֶם יִבְטַל הָרַע שֶׁלָּהֶם, וַיַּעֲשֶׂה מִהָרַע כִּסָּא לְקַדְשָׁהּ, וְזֶה בְּחִינַת אֶפֶר שֶׁבְּתְּפִלָּה.

וְעֶפֶר שֶׁבְּתְּפִלָּה, הֵינוּ שֵׁיִקְנֵשׁ אֶת עֵצָמוֹ בְּכֻלָּל וּבְפָרֵט, עִם נַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנַשְׁמָתֵי שֶׁל שׂוֹכְנֵי עֶפֶר, וַיַּעֲזֹר אוֹתָם בְּתְּפִלָּתוֹ שֶׁיִּתְפַּלְלוּ עִמּוֹ, בְּבַחֲנֵיַת הַקִּיצוֹ וְרִנְנוֹ שׂוֹכְנֵי עֶפֶר. וְזֶהוּ יִתֵּן בְּעֶפֶר פִּיהוּ, כְּלוֹמֵר שֵׁיִקְנֵשׁ דְּבוּרוֹ עִם שׂוֹכְנֵי עֶפֶר כִּנ"ל. וְזֶהוּ שֶׁאָמַר אֲבָרְהָם בְּתְּפִלָּתוֹ הִנֵּה נָא הוֹאֵלְתִי לְדַבֵּר אֵל ה' וְאֲנֹכִי עֶפֶר וְאַפֵּר, כִּי זֶה צָרִיךְ לְבַחֲנֵיַת הַתְּפִלָּה:

ליקוטי מוהר"ן ג"ה,

עמוד זה נדבת הר"ר יעקב נחמן גולדברגר הי"ו לרגל שמחת אירוסי בתו תחי' למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

האנשים אשר פתח הבית

וַיִּלְאוּ לְמִצַּא הַפֶּתַח

בְּאֵמֶת אֵין שׁוּם מְנִיעָה כָּלֵל, רַק הַעֲקֹר הַמְנִיעָה הוּא הַחֲשֵׁךְ שֶׁנִּקְרָא מְנִיעָה, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב וְלֹא הַשְׁכֵּת וְכוּ'. תִּינוּ מַה שֶׁמְרַמִּין אֶת הָאָדָם בְּבִלְבוּלִים וְשִׁטוּתִים. וּמְחַשִּׁיכִין לְפָנֵי עֵינָיו בְּאַחִיזַת עֵינָיִם. עַד שֶׁנִּדְמָה לְהָאָדָם שֶׁאֵין שׁוּם פֶּתַח לְפָנָיו לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל בְּאֵמֶת דֶּרֶךְ הַחַיִּים נִתּוֹן לְפָנֵי כָּל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם. וְאַפְלוּ בַּשָּׂאֵל תַּחְתִּיזוֹת יְכוּלִין לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבֵּנוּ ז"ל כְּמַה פְּעָמִים. רַק שֶׁהָאָדָם הוּא עוֹר וְאֵין רוּאָה אֶת הַפֶּתַח עַל יְדֵי תְקֵלפּוֹת שֶׁנִּקְרָאִים חֲשֵׁךְ, שֶׁהֵם עֲקֹר הַמְנִיעוֹת, שֶׁהֵם מְחַשִּׁיכִין אֹר עֵינָיו שֶׁל אָדָם עַד שֶׁאֵין רוּאָה הַפֶּתַח. בְּבַחֲיִנַת וְאֵת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פֶּתַח הַבַּיִת הֵכֵּן בַּסְּגוּרִים וְכוּ' וַיִּלְאוּ לְמִצַּא הַפֶּתַח. שְׁמִי שֶׁאֵינוֹ כֹּדָאֵי לְכַנֵּס מְחַשִּׁיכִין אֶת עֵינָיו, שֶׁזֶהוּ בַּחֲיִנַת סְגוּרִים עַד שֶׁהוּא לוֹאָה לְמִצַּא הַפֶּתַח.

וְעַל בֶּן אֵין חֲכָמָה וְאֵין תְּבוּנָה וְאֵין עֲצָה לְעַמֵּד בְּנִגְדָם כִּי אִם עַל יְדֵי הָאֵמֶת. שֶׁכָּבֵל מְקוּם שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהִסְתַּבֵּל רַק עַל הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ וְלְחֻמְשֵׁי עֲצָמוֹ רַק אֵל הָאֵמֶת בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁם וְלִדְבַר דְּבָרֵי אֵמֶת בְּתַפְלָתוֹ וְתַחֲנָתוֹ כְּפִי מַה שֶׁהוּא, אַף עַל פִּי שֶׁאֵינוֹ יְכוּל לְהִתְפַּלֵּל וְלִדְבַר בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵוֹ כְּלָל, אַף עַל פִּי כֵן יִרְאֶה עַל כָּל פְּנִים לְדַבֵּר הַדְּבָר שֶׁיִּדְבַר בְּאֵמֶת, כְּגוֹן שִׁיאֵמֵר, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הוֹשִׁיעֵנִי. וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַתְּבוּת בְּאֵמֶת, עַל כָּל פְּנִים. וְכֵן פִּיּוּצָא בְּזֶה בַּשָּׂאֵר דְּבוּרִים, עַל כָּל פְּנִים יֹאמֵר אוֹתָם בְּאֵמֶת, אַף עַל פִּי שֶׁאֵינוֹ יְכוּל לְהוֹצִיא אוֹתָם בַּחֲיִוֹת וְהַתְּלַתְבוּת כְּרָאוּי, עַל כָּל פְּנִים יֹאמֵר אוֹתָם בְּפִשְׁיטוֹת בְּאֵמֶת וְאֵזִי הָאֵמֶת יֹאִיר לוֹ וַיִּזְכֶּה לְרֹאוֹת הַפֶּתַח. וְאֵז בְּנִדְאֵי יִזְכֶּה לְכַנֵּס אֵל תְּקַדְשָׁה, כִּי אֵין שׁוּם מְנִיעָה בְּעוֹלָם כְּנ"ל. וְתַכְף כְּשֶׁרוֹאֵין הַפֶּתַח נִכְנָסִין אֵל תְּקַדְשָׁה לְבִטָּח:

ליקוטי הלכות חלוקת שותפים ד' ד

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שמואל ברוך פילמר הי"ו
לרגל שמחת אירוסי בנו החתן נחמן גבריאל שיחי

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

וירא את המקום מרחוק

סוף כל סוף בודאי נזכה

וְזֶהוּ בְּחִינַת מֵה שְׁפָתוֹב בְּאַבְרָהָם וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק, שְׂרָאָה הַתְּקוּנָה שֶׁהוּא קִדְשֵׁת מְקוֹם הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ שֶׁהוּא בֵּית חַיִּינוּ וְשֵׁם כָּל תְּקוּנָתוֹ אֲבָל רָאָה אֶת הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לַעֲמֹד עַל הַדָּבָר מִתִּי נָשׁוּב לְזֶה הַמָּקוֹם הַקְּדוֹשׁ, אֲבָל אִף עַל פִּי כֵּן רָאָה אוֹתוֹ בְּרֵאִיָּה יָפָה וּבְרָה שֶׁבּוֹדָאֵי נְזֻכָה לְזֶה הַמָּקוֹם הַקְּדוֹשׁ סוּף כָּל סוּף רַק הוּא מֵרֶחֶק.

וְזֶה בְּעֲצֻמוֹ בְּחִינַת וַאֲנִי וְהִנְעַר נִלְכָּה עַד כֹּה, כִּי בְּחִינַת כֹּה מֵרֶמֶז עַל דָּבָר שְׂרוּאֵין מֵרֶחֶק מְאֹד וְכוּ', וְזֶה בְּחִינַת כֹּה אָמַר ה' כַּחֲצַת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא וְכוּ'. הֵינּוּ כִּי מִשֶּׁה יָדַע שֶׁעָקַר הוּא הַגְּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁתְּהִיָּה בְּזִכּוֹת דָּוִד וְהַנְּלוּיִם אֵלָיו שֶׁהֵם הַצְּדִיקִים וְכַשְׂרִים הָעוֹמְדִים בַּחֲצוֹת לַיְלָה לְקוֹנֵן עַל חֶרֶבֶן בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ שְׁאֵז ה' יִתְבָּרֵךְ וְכָל הַצְּדִיקִים שֶׁבָּגָן עֵדֶן צִיִּיתִין לְקַלְיָהוּ וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה תְּהִיָּה הַגְּאֻלָּה בְּבְחִינַת שִׁישׁוֹ אֶתְהָ מְשׁוֹשׁ כָּל הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ, וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, כָּל הַמִּתְאַבְּלֵי עַל יְרוּשָׁלַיִם וְכוּ'. אֲבָל לֹא יִכַּל לַעֲמֹד עַל הַדָּבָר מִתִּי יִהְיֶה הַקֶּץ, כִּי הוּא סְתוּם מְאֹד כַּנִּלְכָּה.

וְעַל כֵּן אָמַר כַּחֲצַת, כִּי הַקֶּץ הָאַחֲרוֹן סְתוּם מְאֹד רַק דָּוִד שֶׁהוּא בְּעֲצֻמוֹ מְשִׁיחַ אָמַר חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם וְכוּ'. וְעַל כֵּן אָמַר מִשֶּׁה אֵז כֹּה אָמַר ה', כִּי נְבוֹאָה זוֹ שֶׁל בְּחִינַת חֲצוֹת שֶׁמֵרֶמֶז עַל קֶץ הָאַחֲרוֹן הִיא רְחוּקָה מְאֹד וְאֵי אֶפְשָׁר לַעֲמֹד עַל זֶה עַל כֵּן אָמַר בְּלִשׁוֹן כֹּה וְכוּ'. וְזֶהוּ בְּעֲצֻמוֹ בְּחִינַת וַאֲנִי וְהִנְעַר נִלְכָּה עַד כֹּה, הַנֶּאֱמָר בְּאַבְרָהָם, כִּי הָאֱמִין שְׂאִף עַל פִּי שְׁמוֹלִיךְ בְּנֹו לְשַׁחֲיֻטָּה אִף עַל פִּי כֵּן בּוֹדָאֵי יִתְקַיְמוּ דְבָרָיו יִתְבָּרֵךְ שֶׁאָמַר כִּי בִּיצְחָק יִקְרָא לְךָ זָרַע, אִךְ הוּא בְּבְחִינַת כֹּה שֶׁרְחוּק מְאֹד וְאֵי אֶפְשָׁר לְהִבִּין רַק מֵרֶחֶק רּוֹאֵין וְכוּ'.

ליקוטי הלכות מתנה ה' מז

עמוד זה נדבט הר"ר יצחק וועבערמאן הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכד שיחי' למזל טוב

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

בעת שנסע לארץ ישראל הסתיר רבנו את שמו כמספר בספר
שבחי הר"ן, וגם קרא לעצמו בשם אייזיק, ופעם אמר רבנו:

און פאר וואס האב איך מיך גירופען אייזיק

ולא סיים

תרגום

ומדוע קראתי לעצמי בשם אייזיק

ופעם שאל אחד את מוהרנ"ת, אם יקרא את בנו בשם נחמן על שם
רבנו זכרנו לברכה, או על שם איש אחד ממשפחתו, ששמו היה
אייזיק, ענה לו מוהרנ"ת, שיכול לקרא לבנו בשם אייזיק, כי גם רבנו
קרא לעצמו בשם אייזיק, בעת שנסע לארץ ישראל.

ור' אברהם ב"ר נחמן רמז בזה שהשם אייזיק הוא פנוי של יצחק,
ופחד יצחק הוא ענין יום הדין שהוא ראש השנה (ובו מזכירין זכות
עקידת יצחק ע"ה וכו'), ורבנו אמר על עצמו שכל ענינו הוא ראש השנה.

שיש"ק – אבני"ה ברזל

עמוד זה נדבט הר"ר יצחק אייזיק דרדיק הי"ו
לרגל שמחת אירוסי בתו תחי' למזל טוב

ב"ה, מוצאי שבת קודש פרשת ואיה השנה לעולה תשכ"ו, ירושלים עיה"ק ת"ו.

את מכתבה קבלתי בשבוע העבר, ומאד שמחתי לשמוע ממך ומסדר למודה ובפרט למוד שלחן ערוך אשר הוא יסוד הכל על פי דרכי רבנו ז"ל. הנה בענין שאתה כותב לי שלעת עתה אין שום חדשות אצלה, תדע ידידי שבעולם הזה צריכין סבלנות הרבה בכל דבר, רק ההפרש בין ברסלב ל שאר הוא שאנו צריכים לנצל את העת של הסבלנות ולהרבות בתפלה לאין שעור, כי כל מה שמרבין בתפלה מחזקים את הפלי שהשפע צריכה להפנס לתוכה, כי לכאורה קשה על מה צריכין להתפלל, הלא ה' יתברך יודע כל צרכי בני אדם, אך מבאר בדברי רבנו ז"ל שהש"ת משפיע תמיד השפעות לטובה, רק האדם צריך להכין פלי לקבל השפע, ויכול להיות שלפעמים הש"ת מעכב השפע, כי כלפי שמים גליא שהאדם אין לו איפה לקבלו, ומחכים מלמעלה שירבה בתפלה ויכין פלי חזקה וממילא תהיה השפע נשמרת תמיד, ובאמת בזה הידיעה לבד שאנו רוכשים - שעל כל דבר קטן וגדול צריכין לשפוך שיח לפני בורא הכל, צריכין אנו לשמוח בלי גבול.

ועלינו להתחזק לא להיות כפוי טובה ח"ו לשמור על השעה הידועה אצלנו חק ולא יעבור לצעק הרבה מעמק הלב "איה קדשתי", "איה טהרתי", "איה מקום כבודו", עין בליקוטי תפלות חלק ב' תפלה י"ב בענין צעקת "איה". ובתורה איה מקום כבודו בליקוטי מוהר"ן מבאר שאפילו האדם נפל למקומות המטונפים ששם אין מגיע כבודו יתברך יכול לצעק איה מקום כבודו, וזה עקר תקונו ותשובתו.

הנה בענין למודי אני לומד בישיבת סלונים וכו', ומה שעולה על הפל שאני יכול לילך

לישון בהתחלת הלילה ממש, שזה יסוד חזק מאד מאד לקום בחצות לילה לבפות ולהתמרר על החרבן ובפרט על החרבן וצרות הנפש שאנו בעצמנו הגורמים לזה, יהי רצון שניזכה לראות בשמחה בקרוב.

אחר הצהרים אני כותב פרשיות ומזוזות, ה' יעזר לי שאלה בדרך האמת ואצליח בכל מעשי, ובעקר שאזכה להתקרב לרבנו אור האורות ולילה בעצתו שלא אאבד את עולמי ח"ו, אבקשה מאד שתכתב לי לעתים קרובות ותזכיר לי תמיד את התכלית שבשבילו נוצרנו וכאן לא באנו להשתקע אלא לחטוף תורה ותפלה ומעשים טובים.

מיר שטייען ביי אזא פארמיגען אצל אוצרות יקרות כאלה, הבה נשמש בהן בפשיטות ללמד ספרי רבנו בפשיטות, להאמין שיש בכל דבור אורות שיאירו לנו הדרך איך להתנהג.

בשבת העבר למדנו ספורי מעשיות בערגער ועני מענין שבו בערגער הלך כל יום לחפש בשלש עצים ובא משם מיט פאר וויינטע אויגן, זה מרמז על שלושה תפלות ביום, אף על פי שכל יום מתפללים בשוה, בכל זאת צריך שזה יהיה חדש אצלו וגם בכל יום תהיה התפלה יותר גבוהה מאתמול, כמו בן בערגער שעשה סימן באיזה עצים חפש, ולמחר חפש באחרים. זה מרמז שלא רצה להתפלל היום כמו אתמול, רק רצה להוסיף קדושה על אתמול, ובאמת נעשה חשבון איך עובר עלינו הימים, האם אנו מוסיפים כל יום מתברו או ח"ו להפך, מוסיפים ההפך.

ידידי, היכן אנו בעולם ועל מה אנו מבליים מינו ושנותינו ומה נעשה ליום הפקדה, אבל ב"ה שיש לנו עצה של התבודדות לישיב עצמנו היטב, איך להוסיף קדושה וטהרה כל יום ויום. ממני ידיך לנצח: יעקב גדליה

שארית יעקב - לא

זמני שבת קודש – פרשת וירא

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	5:24	5:23	5:40	5:22	5:33	5:22	5:34	5:43
שקיעה ערב שב"ק	6:04	6:03	6:02	6:02	6:03	6:02	5:56	6:05
חצות הלילה	12:26	12:27	12:28	12:25	12:27	12:25	12:32	12:36
עלות השחר	5:36	5:36	5:37	5:35	5:36	5:35	5:58	5:55
עטיפת הטלית	5:58	5:59	5:59	5:58	5:59	5:58	6:26	6:20
נין החמה	6:48	6:49	6:50	6:49	6:49	6:49	7:32	7:16
סוף זמן קר"ש מג"א	8:48	8:49	8:50	8:48	8:49	8:48	9:06	9:05
חצות היום	12:23	12:24	12:25	12:23	12:24	12:23	12:43	12:40
שקיעה יום שב"ק	6:03	6:02	6:01	6:01	6:02	6:01	5:54	6:04
צאת השבת	6:35	6:36	6:37	6:34	6:36	6:34	6:43	6:45
צאה"ש 72 דק'	7:15	7:14	7:13	7:13	7:14	7:13	7:06	7:16

כללים: הדלה"ג בירושלים ובני ברק מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב וחול"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נין החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש (מג"א כנהוג) מעלול"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת חיי שרה

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן תנינא	כב.	כב:	כג.	כג:	כד.	כה.
דף היומי ליקוטי השכות או"ח ח"ב	קכז	קכח	קכט	קל	קלא	קלב
דף היומי גמרא ראש השנה	פז	פז	יז	יח	יט	כא
התורה הזמנית	תורה כ"ב - חותם בתוך חותם					